

Jeg vil gerne spørge det ærede Medlem, hvilken af disse to Ting der er sand, thi begge Dele kan jo ikke være sande: at man lover Nybyggerne Støtte til, at de skal faa et Laan, og at man i Jordlovsudvalget modarbejder, at et saadant Laan gives. En af Delene maa jo være forkert, og det har en vis Interesse at faa Oplysning om, hvorledes dette Forhold ligger. Jeg vil sige, at naar det ærede Medlem ynder at udtale, at han har hjulpet disse Mennesker af med Madkassen paa Nakken, saa er det muligt, at han har Ret, men om det er bedre at have et tomt Spisekammer end at gaa med Madkassen paa Nakken, turde dog være et meget stort Spørgsmaal.

Der er en anden Udtalelse, som det ærede Medlem er fremkommet med Gang paa Gang, og som tidt har forbavset mig, fordi jeg synes, den rummer en stor, jeg vil ikke sige Uforstand, men et stort Fejl-syn paa hele Livet og Tilværelsen, nemlig den, at det ærede Medlem har den Trøst til de Mennesker, der kommer til at sidde daarligt i det, kommer til at gaa fra Hus og Hjem, at der staar en anden Mand parat til at gaa ind i dette Hjem og føre det videre. Jeg kan forsikre det ærede Medlem om, at for disse mange Nybyggere, der sidder deroppe og ikke kan klare sig, vil det, naar de staar overfor at skulle gaa deres Vej, være det modatte af en Trøst at vide, at der staar en anden Mand parat til at drage Nytte af de Spareskillinger, de har nedlagt i disse Hjem. Man skal være meget varsom, naar man vil gaa til at raade Folk til at tage Jord efter Statens Jordlove.

Vi fra vor Side har hævdet Gang paa Gang ved Behandlingen af disse Love, og vi hævder endnu: Det er ikke Tiden til at oprette nye Brug og lokke Folk ind til nye Brug, naar Jordprisen er høj, Byggeprisen er høj, og Priserne paa Besætning og Inventar er høje. Derfor tillod vi os i sin Tid at forelægge et Lovforslag om et Tillæg til en af de foreliggende Jordlove, et Tillæg, som i sig selv i denne ene Lov rummede alle de forskellige Jordlove, som nu eksisterer, og jeg tror, Tiden har givet os Ret i, at havde man her i den høje Rigsdag fulgt os, vilde de Kalamiteter, som nu er kommet til Stede, være undgaaede. Man vilde ikke have været medvirkende til at lokke alle disse fattige Mennesker ind i selvstændige Hjem, hvor de ikke har nogen som helst Mulighed for at eksistere. Hvis dette Lovforslag skulde kunne være medvirkende til, at en sundere og dybere

Tankegang kunde gøre sig gældende ude i den danske Befolkning overfor dette Omraade, vilde denne Lov gøre sin store og gode Virkning. Jeg vil haabe, at Tiden maa udvikle sig saaledes, at vi ret snart her i Tinget kan komme til at overveje, om man ikke i betydelig Grad skal revidere alle disse mange forskellige nu bestaaende Jordlove og se at komme til en centraliseret Ordning, som giver et virkeligt Billede af den Vej, man herhjemme ønsker at gaa paa Udstykningens Omraade. Nu har vi en Mængde forskellige Jordlove, efter hvilke man paa forskellig Maade udstykker Jord og giver forskellige Tilskud til disse Hjems Oprettelse, et Virvar, som ingen Steder hører hjemme, naar man er tænkende Mennesker, som vi dog Gang paa Gang har vist, vi kan være her inde. Jeg føler mig forvisset om, at det ude i Befolkningen vilde blive modtaget med stor Glæde, naar man her inde virkelig vilde gaa til Bunds i Overvejelserne af dette Forhold. Det, som vi den Gang krævede Gang paa Gang, var: Lad os overveje, Tiden er ikke moden til at gaa til disse Love. Men den radikale Regering skulde have dem trumfet igennem, og Partiet Venstre følte sig den Gang beføjet til at slaa Følge, hvorfor maa Guderne vide.

Jeg skal med disse Bemærkninger til-lade mig paa mit Partis Vegne at anbefale det foreliggende Lovforslag. Vi skal fra vor Side gaa til Behandlingen af det med Villie til at søge at komme til et for Befolkningen heldigt og gunstigt Resultat.

Niels Frederiksen: Det her til Behandling foreliggende Lovforslag søger jo at gøre den gamle Husmandslov brugbar midlertidig under de usædvanlige Vilkaar, som vi paa dette Omraade har endnu. Jeg maa tilstaa, at jeg har store Betænkeligheder ved at give dette Lovforslag min Tilslutning — af flere Grunde, som jeg senere skal komme ind paa. Dette Lovforslag strejfer jo i mange Henseender stærkt ind paa det samme Omraade som et andet Lovforslag, der staar paa Dagsordenen i Dag, og det bliver meget vanskelig at holde de to Lovforslag adskilte fra hinanden. Særlig efter at den sidste Taler, det ærede Medlem Hr. Ulrich, saa stærkt har omtalt en Lov, som er vedtaget og skal ændres efter det andet her foreliggende Lovforslag, kommer jeg til at gøre nogle Bemærkninger hertil.

Jeg maa maaske have Lov til ganske kort at gøre opmærksom paa enkelte Overdrivelser og Uoverensstemmelser i det